

Sygn. akt: XU-540/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 29 stycznia 2013r. we W.

sprawy z odwołania **M. W.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 03 sierpnia 2012r.

znak: (...)

w sprawie **M. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 03 sierpnia 2012r. znak: (...) i przyznaje wnioskodawcy M. W. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 01 czerwca 2012r. do 03 sierpnia 2012r. i nadal.

Sygn. akt X U 540/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 03 sierpnia (...). odmówił ubezpieczonemu M. W. przyznania prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 01 czerwca 2012r. do 03 sierpnia 2012r. i nadal.

Podstawę wydania zaskarżonej decyzji stanowi art. 3 ust.1 pkt 1, art. 5 ust.2, art.6 ust.1 pkt 1, art.9 ust.1 i art. 21 ust.1 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz. U. 199, poz.1673.

Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy za okres od 01 czerwca 2012r. do 03 sierpnia 2012r. w wysokości 100% podstawy wymiaru nie przysługuje, gdyż wyłączną przyczyną wypadku przy pracy w dniu 16 lutego 2012r. było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, gdyż jego zdaniem nie ponosi on winy za powstały w dniu 16 lutego

2012r. wypadek przy pracy. Zdaniem wnioskodawcy w tym dniu panowały trudne warunki drogowe, a prędkość samochodu została przez niego skorygowana do minimum.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne, gdyż do wypadku w dniu 16 lutego 2012r. przyczynił się sam ubezpieczony niedostosowując prędkości samochodu do warunków panujących na drodze.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. W. w dniu 16 lutego 2012r. uległ wypadkowi przy pracy będąc zatrudnionym w P. Serwis (...). z o.o na stanowisku przedstawiciela handlowego. W tym dniu jechał samochodem służbowym do klientów na terenie woj. (...), z ofertami usług świadczonymi przez spółkę. Wnioskodawca poruszał się drogą N. – O. i w miejscowości N. na zakręcie drogi, na śliskim niczym nie posypanym zakręcie wpadł w poślizg. Samochód wnioskodawcy stracił sterowność, mimo małej prędkości lewą stroną wpadł do rowu. Wnioskodawca o własnych siłach wysiadł z pojazdu i zadzwonił do kierownika oddziału informując go o zaistniałym wypadku. Na miejsce zdarzenia została wysłana pomoc drogowa i wnioskodawca wrócił wraz z pojazdem do W.. Wnioskodawca udał się ze świadkiem P. M. (1) na pogotowie przy ul. (...), gdzie przeszedł badania i został skierowany na dalsze leczenie ambulatoryjne. Na miejsce zdarzenia nie była wzywana Policja. Nie było świadków tego zdarzenia.

Dowód: 1) akta zasiłkowe strony pozwanej.

2) zeznania świadka P. M. - k.17 as.

3) przesłuchanie wnioskodawcy - k.8 as.

W tym dniu w okolicach miejscowości N. minimalna dobowa temperatura powietrza wynosiła $-4,1^{\circ}$ C, dobowa wysokość pokrywy śnieżnej wynosiła 10 cm.

Dowód: informacja meteorologiczna Stacji Meteorologicznej

Namysłów – k. 23 as.

Zakład pracy uznał w/w zdarzenie za wypadek przy pracy i sporządził na tę okoliczność w dniu 29 lutego 2012r. protokół

Nr 001/2012r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy.

Dowód: protokół Nr (...) w aktach ZUS.

Wnioskodawca wystąpił do Oddziału ZUS we W. o wypłatę zasiłku chorobowego w wysokości 100% podstawy wymiaru za okres od 01 czerwca 2012r. do 03 sierpnia 2012r., i nadal, gdyż niezdolność do pracy spowodowana została zaistniałym wypadkiem przy pracy.

Odział ZUS przeprowadził postępowanie mające na celu ustalenie przyczyn zaistniałego w dniu 16 lutego 2012r. wypadku. Zdaniem strony pozwanej zdarzenie jakimu wnioskodawca uległ w dniu 16 lutego 2012r. jest wypadkiem przy pracy, ale do zdarzenia przyczynił się sam poszkodowany naruszając przepisy o ruchu drogowym (rażące niedbalstwo). Okoliczność ta powoduje na podstawie art.21 ust.1 ustawy z 30.10.2002r. wyłączenie prawa do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego.

Dowód: akta ZUS Re 02 – 2056.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

W świetle ustalonego stanu faktycznego niespornym jest fakt zaistnienia w dniu 16 lutego 2012r. wypadku przy pracy, któremu uległ wnioskodawca. Rozstrzygnięcia wymagała natomiast kwestia czy do wypadku doszło wskutek umyślności lub rażącego niedbalstwa ze strony wnioskodawcy czy też było to spowodowane panującymi w tym dniu trudnymi warunkami drogowymi na drodze gminnej. Zgodnie z art.21 ustawy z 30.10.2002r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadku przy pracy, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

W niniejszej sprawie Sąd badał czy ze strony wnioskodawcy doszło do naruszenia przepisów o ruchu drogowym dotyczących bezpieczeństwa w ruchu drogowym i czy naruszenie to było wynikiem umyślności lub rażącego niedbalstwa. Oceniając okoliczności wypadku Sąd uznał, że nie można powodowi zarzucić iż działał z rażącym niedbalstwem. Wnioskodawca w tym dniu poruszał się drogą gminną na trasie N. – O., na której panowały trudne warunki drogowe, temperatura powietrza $-4,1^{\circ}\text{C}$, pokrywa śnieżna ok. 10 cm. Droga nie była odśnieżona ani posypana. Wnioskodawca dostosował prędkość jazdy do panujących warunków, ale na zakręcie wpadł w poślizg i zjechał do rowu. W świetle ustalonego orzecznictwa przyjmuje się, że w razie wypadku drogowego, któremu uległ pracownik przy pracy, przepisy o ruchu drogowym zalicza się do przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

W doktrynie przyjmuje się, że rażące niedbalstwo stanowi ciężką postać winy nieumyślnej. W tym znaczeniu zarzut rażącego niedbalstwa będzie uzasadniony w przypadku lekkomyślności pracownika jeżeli przewidywał możliwość naruszenia przepisów lecz bezpodstawnie przypuszczał, że tego uniknie, a stopień jego bezpodstawności był duży. Za rażące niedbalstwo uznaje się też naruszenie przepisów bhp, gdy pracownik możliwości takiego naruszenia nie przewiduje, choć mógł i powinien je przewidzieć, a przy tym istnieją szczególnie ważne powody, by przewidywania tego od niego oczekiwać. Naruszenie przepisów o bezpieczeństwie pracy w sposób umyślny lub wskutek rażącego niedbalstwa rodzi odpowiedzialność, gdy jest ono wyłączną przyczyną wypadku. Wykluczona jest natomiast możliwość stosowania tej przesłanki wyłączającej, gdy naruszenie przez pracownika przepisów, nawet w sposób rażąco niedbały, nie było jedyną przyczyną wypadku. Określenie „umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa” odnosi się do spowodowania naruszenia przepisów, a nie do spowodowania wypadku. Winę umyślną w rozumieniu ustawy wypadkowej przyjmuje się wówczas, gdy pracownik świadome nie przestrzega nakazów lub zakazów określonych w znanych mu przepisach o ochronie życia i zdrowia. Wina nieumyślna występuje wówczas, gdy naruszenie nakazów lub zakazów jest wynikiem nieznanomości przepisów, mimo istnienia obowiązku zapoznania się z nimi – por. wyrok SN z 23.10.1980r. (...) 40/80 OSNC 1981/5/88, wyrok SN z 15.11.2000 IIUKN 43/00 OSNP 2002/11/273.

Ustalone przez Sąd okoliczności wskazują na to, że stopień naruszenia przez ubezpieczonego reguł bezpieczeństwa nie był na tyle znaczny, aby można było mówić o rażącym niedbalstwie. Niewątpliwie ubezpieczony źle ocenił możliwość jazdy na zakręcie przy panujących warunkach drogowych, ale starał się dostosować prędkość jazdy do panujących warunków. Nie mógł przypuszczać, że droga z uwagi na warunki nie została w należyty sposób zabezpieczona przez posypanie. Powołany przez organ rentowy przepis art.21 ustawy wypadkowej nie wyłącza prawa do świadczeń, jeżeli do spowodowania wypadku dołączyły się inne przyczyny poza naruszeniem przepisów przez pracownika. W wyroku SN z dnia 07.03.1969r. II PR 576/68/OSNP z 1970r. z.4,poz.69, którego tezę podziela Sąd wynika, że dla odrzucenia wyłącznej winy poszkodowanego w wypadku drogowym wystarczy stwierdzenie, że jedną z przyczyn wypadku było jakiegokolwiek inne zdarzenie, którego nie można przypisać wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez wnioskodawcę przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Skoro nie zostało wykazanie istnienie przyczyn wyłączających prawo do świadczeń, o których mowa w art.21 ustawy z 30.10.2002r., Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od 01 czerwca 2012r. do 03 sierpnia 2012r. w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 16 lutego 2012r. w związku z art. 6 ust.

1 i art. 9 ust.1 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – dz.U. z 2009r. nr 167, poz.1322 ze zm.

Dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 2 Kpc Sąd orzekł jak w sentencji.